

Arrest

nr. 288 736 van 9 mei 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DEVRIENDT
leperstraat 10
8830 HOOGLEDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 28 januari 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 januari 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 januari 2023 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat M. DEVRIENDT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker zou sinds juni 2022 in België verblijven.

1.2. Verzoeker werd op 4 juli 2022 aangehouden, werd op 6 december 2022 correctioneel veroordeeld wegens diefstal met braak en verblijft sedertdien in het penitentiair complex te Brugge.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 10 januari 2023 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te

verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoeker werd hiervan op 19 januari 2023 in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam: Z.(…)

Voornaam: A.(…)

Geboortedatum: (…)

Geboorteplaats: (…)

Nationaliteit: Georgië

ALIAS: Z.(…) A.(…), geboren op (…), onderdaan van Oekraïne.

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

X 2° de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.

De betrokkene is het bezit van een geldig Georgisch paspoort alsook van een geldig Oekraïens paspoort en rijbewijs. Hij verklaarde sinds juni 2022 in het Rijk te verblijven. We kunnen dus besluiten dat de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen ruimschoots werd overschreden.

X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met braak, inklimming, valse sleutels, feiten waarvoor hij op 06/12/2022 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Veurne tot een niet-definitieve gevangenisstraf van 15 maanden. Deze gevangenisstraf zal definitief worden op 17.01.2023.

Uit het aanhoudingsmandaat valt te lezen dat betrokkene op 04.07.2022 te Diksmuide zich schuldig heeft gemaakt aan diefstal. Dit blijkt uit de politionele vaststellingen: het aantreffen van juwelen bij betrokkene, bij diens arrestatie, dewelke naderhand formeel werden herkend, de betrapting op heterdaad en de getuigenverklaring van de zoon des huizes. Betrokkene was vergezeld van een kompaan genaamd L.(…) S.(…). Zij bekenden beiden deze feiten te hebben gepleegd.

Het plegen van vermogensdelicten getuigt van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendom en druisen in tegen de maatschappelijke normen. Dergelijke feiten brengen de slachtoffers niet alleen materiële maar ook morele schade toe. Het binnendringen in de beslotenheid van iemands woning vormt immers automatisch een enorme schending van diens privacy zodat dit een enorme psychische impact heeft op de slachtoffers. Bovendien veroorzaken dergelijke feiten een toenemend onveiligheidsgevoel in de samenleving. Het plegen van dergelijke feiten getuigt van antisociale persoonlijkheidskenmerken en weinig normbesef.

Personen die dergelijke feiten plegen impliceren om de redenen een groot gevaar voor de openbare veiligheid

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds juni 2022 in België te verblijven.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

X Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met braak, inklimming, valse sleutels, feiten waarvoor hij werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Veurne tot een niet-definitieve gevangenisstraf van 15 maanden. Deze gevangenisstraf zal definitief worden op 17.01.2023.

Uit het aanhoudingsmandaat valt te lezen dat betrokkene op 04.07.2022 te Diksmuide zich schuldig heeft gemaakt aan diefstal. Dit blijkt uit de politionele vaststellingen: het aantreffen van juwelen bij betrokkene, bij diens arrestatie, dewelke naderhand formeel werden herkend, de betrapping op heterdaad en de getuigenverklaring van de zoon des huizes. Betrokkene was vergezeld van een kompaan genaamd L.(...) S.(...). Zij bekenden beiden deze feiten te hebben gepleegd.

Het plegen van vermogensdelicten getuigt van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendom en druisen in tegen de maatschappelijke normen. Dergelijke feiten brengen de slachtoffers niet alleen materiële maar ook morele schade toe. Het binnendringen in de beslotenheid van iemands woning vormt immers automatisch een enorme schending van diens privacy zodat dit een enorme psychische impact heeft op de slachtoffers. Bovendien veroorzaken dergelijke feiten een toenemend onveiligheidsgevoel in de samenleving. Het plegen van dergelijke feiten getuigt van antisociale persoonlijkheidskenmerken en weinig normbesef.

Personen die dergelijke feiten plegen impliceren om de redenen een groot gevaar voor de openbare veiligheid.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

De betrokkene verklaarde in zijn vragenlijst "hoorplicht", ingevuld op 18.8.2022, in het bijzijn van de terugkeerbegeleider, sinds juni 2022 in het Rijk te verblijven, in het bezit te zijn van zijn identiteitsdocumenten en te lijden aan hepatitis C, waarvoor hij geen medicatie neemt. Verder verklaarde hij geen duurzame relatie, familie en /of minderjarige kinderen in België te hebben en niet te willen terugkeren naar Oekraïne omdat er oorlog heerst. Uit het administratief dossier van de betrokkene blijkt dat hij internationale bescherming heeft verzocht in Denemarken, Nederland en Duitsland. Hij weet echter niet of in één van deze landen een beslissing werd genomen m.b.t. de verzoeken. Indien Nederland dit wenst, wil hij zijn aanvraag daar verderzetten. Hij verklaarde gelezen te hebben op internet dat België mensen uit Oekraïne helpt. Betrokkene verklaart te lijden aan hepatitis C, hij bewijst zijn verklaringen echter niet met medische attesten en, bij gebrek aan bewijs, kunnen deze elementen een verwijdering niet verhinderen. Uit het gevangenisdossier van de betrokkene blijkt dat hij virtueel contact onderhoudt met zijn zoon N.(...) en zijn broer M.(...). Het administratief dossier van betrokkene bevat geen elementen die erop wijzen dat de betrokkene in België een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM heeft. Zo ontving betrokkene tot op heden ook geen bezoek in de gevangenis. Het administratief dossier bevat verder ook geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum/verblijfsvergunning. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem afgeleverd zal worden

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen verwijdering zich opdringt.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met braak, inklimming, valse sleutels, feiten waarvoor hij werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Veurne tot een niet-definitieve gevangenisstraf van 15 maanden. Deze gevangenisstraf zal definitief worden op 17.01.2023.

Uit het aanhoudingsmandaat valt te lezen dat betrokkene op 04.07.2022 te Diksmuide zich schuldig heeft gemaakt aan diefstal. Dit blijkt uit de politionele vaststellingen: het aantreffen van juwelen bij betrokkene, bij diens arrestatie, dewelke naderhand formeel werden herkend, de betrapping op heterdaad en de getuigenverklaring van de zoon des huizes. Betrokkene was vergezeld van een kompaan genaamd L.(...) S.(...). Zij bekenden beiden deze feiten te hebben gepleegd. Het plegen van vermogensdelicten getuigt

van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendom en druisen in tegen de maatschappelijke normen. Dergelijke feiten brengen de slachtoffers niet alleen materiële maar ook morele schade toe. Het binnendringen in de beslotenheid van iemands woning vormt immers automatisch een enorme schending van diens privacy zodat dit een enorme psychische impact heeft op de slachtoffers. Bovendien veroorzaken dergelijke feiten een toenemend onveiligheidsgevoel in de samenleving. Het plegen van dergelijke feiten getuigt van antisociale persoonlijkheidskenmerken en weinig normbesef.

Personen die dergelijke feiten plegen impliceren om de redenen een groot gevaar voor de openbare veiligheid.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden

Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Betrokkene vormt een risico op onderduiken:

1 ° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds juni 2022 in België te verblijven.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Betrokkene vormt een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds juni 2022 in België te verblijven.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem/haar aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Tbilissi/ Georgië.

In uitvoering van de deze beslissingen, gelasten wij, K. V.(...), attaché, de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de verantwoordelijke van het veiligheidsdetachement van de Nationale luchthaven om betrokkene vanaf 23.01.2023 te doen opsluiten.

(...)"

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 17 januari 2023 een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Verzoeker werd hiervan eveneens op 19 januari 2023 in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...)

INREISVERBOD

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam: Z.(...)

Voornaam: A.(...)

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Nationaliteit: Georgië

ALIAS: Z.(...) A.(...), geboren op (...), onderdaan van Oekraïne.

wordt een inreisverbod voor 8 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 10.01.2023 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, vierde lid van de Wet 15/12/1980:

X Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van acht jaar, omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met braak, inklimming, valse sleutels, feiten waarvoor hij werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Veurne tot een definitief geworden gevangenisstraf van 15 maanden. Uit het aanhoudingsmandaat valt te lezen dat betrokkene op 04.07.2022 te Diksmuide zich schuldig heeft gemaakt aan diefstal. Dit blijkt uit de politionele vaststellingen, het aantreffen van de juwelen bij betrokkene, bij diens arrestatie, dewelke naderhand formeel werden herkend als hun eigendom, de betrapting op heterdaad en de getuigenverklaring van de zoon des huizes. Betrokkene was vergezeld van een kompaan genaamd L.(...) S.(...). Zij bekenden beide deze feiten te hebben gepleegd. Het plegen van vermogensdelicten getuigt van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendom en druisen in tegen de maatschappelijke normen. Dergelijke feiten brengen de slachtoffers niet alleen materiële maar ook morele schade toe. Het binnendringen in de beslotenheid van iemands woning vormt immers automatisch een enorme schending van diens privacy zodat dit een enorme psychische impact heeft op de slachtoffers. Bovendien veroorzaken dergelijke feiten een toenemend onveiligheidsgevoel in de samenleving.

Het plegen van dergelijke feiten getuigt van antisociale persoonlijkheidskenmerken en weinig normbesef. Personen die dergelijke feiten plegen impliceren om de redenen een groot gevaar voor de openbare veiligheid

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Overwegende het winstgevende karakter van de misdadige activiteiten van betrokkene, bestaat er een ernstig, reëel en actueel risico op een nieuwe schending van de openbare orde;

De betrokkene verklaarde in zijn vragenlijst "hoorplicht" ingevuld op 18.8.2022, in het bijzijn van de terugkeerbegeleider, sinds juni 2022 in het Rijk te verblijven, in het bezit te zijn van zijn identiteitsdocumenten en te lijden aan hepatitis C, waarvoor hij geen medicatie neemt. Verder verklaarde hij geen duurzame relatie, familie en /of minderjarige kinderen in België te hebben en niet wenst terug te keren naar Oekraïne omdat er oorlog heerst. Uit het administratief dossier van de betrokkene blijkt dat hij internationale bescherming heeft verzocht in Denemarken, Nederland en Duitsland. Hij weet echter niet of in één van deze landen een beslissing werd genomen m.b.t. verzoeken. Indien Nederland wenst wil hij zijn aanvraag daar verderzetten. Hij verklaarde gelezen te hebben op internet dat België mensen uit Oekraïne helpt. Betrokkene verklaart te lijden aan hepatitis C, hij bewijst zijn verklaringen echter niet met medische attesten en, bij gebrek aan bewijs, kunnen deze elementen een verwijdering niet verhinderen. Uit het gevangenisdossier van de betrokkene blijkt dat hij virtueel contact onderhoudt met zijn zoon N.(...) en zijn broer M.(...). Het administratief dossier van betrokkene bevat geen elementen die erop wijzen dat de betrokkene in België een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM heeft. Zo ontving betrokkene tot op heden ook geen bezoek in de gevangenis. Het administratief dossier bevat verder ook geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt dan ook niet aangenomen. Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 8 jaar proportioneel."

1.5. Verzoeker werd op 24 januari 2023 naar Georgië gerepatriëerd.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep. De verwerende partij stelt hierbij het volgende:

“III. MET BETREKKING TOT HET BELANG

Aangaande de bijlage 13septies

Verwerende partij heeft de eer op te merken dat verzoeker geen belang heeft bij huidige vordering in de mate gericht tegen de bijlage 13septies, gezien het bevel werd uitgevoerd en derhalve niet meer in het rechtsverkeer aanwezig is.

Aangaande de bijlage 13sexies

Verwerende partij wenst op te merken dat verzoeker in zijn verzoekschrift nergens een middel aanhaalt gericht tegen het inreisverbod.

ONDERGESCHIKT: m.b.t. het middel

Verzoeker verwijt het Bestuur geen onderzoek conform artikel 3 EVRM gericht te hebben naar de veiligheidssituatie in Oekraïne, doch gaat hier met zijn betoog volledig aan voorbij dat hij niet de Oekraïense nationaliteit maar wel de Georgische nationaliteit heeft en naar Georgië gerepatrieerd werd. Hij heeft geen belang bij zijn kritiek.”

2.2. Met betrekking tot de thans bestreden verwijderingsmaatregel (bijlage 13septies), blijkt uit de beschikbare gegevens dat verzoeker werd gerepatrieerd naar Georgië, waardoor deze beslissing uitvoering heeft gekregen en het beroep doelloos is geworden. De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen dat verzoeker om die reden belang ontbeert bij zijn vordering.

2.3. Wanneer een verzoeker geconfronteerd wordt met een exceptie van gebrek aan belang, komt het hem toe om daartegenover klaar en duidelijk standpunt te kiezen. Indien hij de exceptie betwist, moet hij de precieze redenen daarvoor geven. Meer bepaald moet hij het belang dat hij met zijn vordering wil gediend zien, zo nauwkeurig en volledig mogelijk omschrijven (RvS 21 december 2006, nr. 166.230). Ter terechtzitting stelt de aanwezige raadsvrouw van de verzoekende partij dat zij zich met betrekking tot het belang naar de wijsheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gedraagt. In zoverre het beroep gericht is tegen de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) is het niet-ontvankelijk wegens gebrek aan actueel belang.

2.4. Wat het inreisverbod (bijlage 13sexies) betreft, thans de tweede bestreden beslissing, merkt de verwerende partij terecht op dat er in het gedinginleidend verzoekschrift geen middel wordt aangevoerd dat gericht is tegen deze beslissing. De Raad treedt de verwerende partij bij dat uit de expliciete bewoordingen van de middelen niet blijkt dat een middel of onderdeel ervan gericht is tegen het inreisverbod (bijlage 13sexies) waardoor de vordering ook in die mate niet-ontvankelijk is (cf. RvS 6 februari 2006, nr. 154.557). De aanwezige raadsvrouw van verzoeker gedraagt zich ook op dit punt naar de wijsheid van de Raad.

Het beroep is niet-ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN